

Dr. Gyetván Dorina

Users v Facebook

A system designed to undermine users

tézisfüzet

Témavezető:

Dr. Gosztonyi Gergely

Egyetemi tanár

Eötvös Loránd Tudományegyetem

Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

Budapest, 2026

Az elmúlt néhány évtizedben a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása egyre inkább eltolódott a hagyományos nyilvános terekből, mint például a főterek, az online platformok, főként a közösségi média platformok felé: ezek a platformok általában mindenki számára elérhetők, aki internet-hozzáféréssel rendelkezik. Az online platformok átalakították a nyilvános diskurzus és a politikai kampányok színterét azáltal, hogy valós időben, határokon átnyúlóan, a kormányzati cenzúra közvetlen jelenléte nélkül biztosítanak hozzáférést az információkhoz. Ugyanakkor, valójában a felhasználók egyszerre több szereplő ellenőrzése alá kerültek, és a platformok felhasználási feltételei (is) jelentősen korlátozzák a véleménynyilvánítás szabadságát. Mivel ma már bárki műsorszolgáltatóvá válhat, az emberek határok nélkül kapcsolatba léphetnek egymással,¹ a felhasználók által létrehozott tartalmak elterjedésének sebessége hatalmas kihívást jelent a hagyományos tartalomellenőrzési módszerek számára, amelyek számos kérdést vetnek fel azzal kapcsolatban, hogy a közvetítő szolgáltatókat milyen mértékben lehet vagy éppen kell(ene) felelősségre vonni a felhasználók kommentjeiért, vagy egyéb, harmadik felek által készített tartalomért.

A közösségi média platformok tartalom-moderálási döntései – ideértve a tartalmak eltávolítását, a fiókok felfüggesztését és bizonyos tartalmak láthatóságának befolyásolását – közvetlenül érintik a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülését,² miközben ezen esetekben általában hiányoznak az eljárási garanciák és ezen korlátozások általában az általános szerződési feltételekbe beágyazott, átláthatatlan platformszabályok leple alatt történnek, megfelelő transzparencia biztosítása nélkül.

A disszertáció azon a feltételezésen alapul, hogy a nemzetközi egyezményekben rögzített és különböző emberi jogi bíróságok által értelmezett, véleménynyilvánítási szabadság mint alapjog csak szigorú feltételek megtartása mellett korlátozható, és azt is feltételezi, hogy amikor ezen alapjogot magánszereplők napi rendszerességgel és tömegesen korlátozzák, a felhasználóknak lehetőséget kell biztosítani, hogy hatékony jogorvoslatért folyamodhassanak.

Mind az Oversight Board, mind pedig az ACE arra törekszik és azt állítja, hogy (hatékony) jogorvoslati lehetőséget biztosítanak a platformok korlátozásaiból eredő tartalom-moderálási döntésekkel szemben, valódi alternatívaként a már régóta létező és működő nemzeti, regionális

¹ Balkin, Jack M.: Free Speech in the Algorithmic Society: Big Data, Private Governance, And New School Speech Regulation. UC Davis Law Review, 51/3 (2018) 1149-1210. 1151. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3038939>

² Balkin, Jack M.: The Fiduciary Model of Privacy. Harvard Law Review, 134/1 (2020) 11-33.

és más szupranacionális jogorvoslati mechanizmusok mellett, amelyek hagyományosan jelentős pénzügyi és emberi erőforrásokat, továbbá jogi szakértelmet igényelnek, amelyek eleve visszatartják a legtöbb felhasználót attól, hogy jogorvoslatért folyamodjanak.

A disszertáció középpontjában az Oversight Board és a DSA szerinti ODS-szervek állnak, így a kutatás hozzájárul ezen szervek legitimitásának, függetlenségének és a véleménynyilvánítás szabadságára gyakorolt hatásának értékeléséhez. Ezen túlmenően a disszertáció szélesebb körű kérdéseket is érint, különösen az önszabályozási és állami szabályozás közötti kapcsolódási pontokat illetően, illetve az alapjog-korlátozások esetén biztosítandó hatékony jogorvoslatok kérdéskörét.

Kutatási célok és a disszertáció szerkezeti felépítése

A disszertáció célja, hogy átfogó képet adjon az európai közvetítői szolgáltatói szabályozás állapotáról, az Oversight Board és az ACE hozzájárulásáról a tagállamok, az EU és az Európa Tanács keretében régóta működő bírósági és egyéb jogorvoslati mechanizmusokhoz, különös tekintettel azon szempontokra, amelyek fejleszthetők lennének annak érdekében, hogy a közösségi média felhasználók számára hatékony, átlátható és hozzáférhető jogorvoslati rendszert biztosítsanak, amely valódi alternatívát jelenthetne a bírósági és közigazgatási eljárásokkal szemben.

A disszertáció a következő négy kutatási irányt vizsgálja, és az alábbi kutatási kérdésekre összpontosít:

1. A közösségi média platformok vitarendezési szerepének kialakulásában szerepet játszó főbb tényezők:

Hogyan szabályozzák a közösségi média platformokat Európában és ehhez képest az Egyesült Államokban, különös tekintettel a felhasználók által létrehozott tartalmakra vonatkozó platform-felelősségre vonatkozó szabályokra és a platformok emberi jogi felelősségére?

Melyek azok a főbb tényezők, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a közösségi média platformok, így például a Facebook, tömegesen moderálják a tartalmakat, és amelyek miatt a közösségi média kénytelen online vitarendező szerepet betölteni?

2. Az Oversight Board mint jogorvoslati mechanizmus:

Hogyan hasonlítható az Oversight Board a különböző jogorvoslati lehetőségeket biztosító fórumokhoz, milyen mértékben felel meg a hatékony jogorvoslati mechanizmus főbb követelményeinek, és milyen mértékben tekinthető egyáltalán jogorvoslati szereplőnek?

3. Milyen hasonlóságokat mutat az Oversight Board és az ACE?

Hogyan értékelhető az ACE mint ODS szerv működése az Oversight Board eljárásához képest, figyelembe véve az Oversight Board első öt évének működéséből levont tanulságokat?

4. A felhasználók számára hatékonyabb jogorvoslatot biztosító rendszer létrehozására irányuló javaslatok

Milyen eljárási és jogszabályi módosítások járulhatnának hozzá ahhoz, hogy az ODS-szervek és az Oversight Board hatékonyabb jogorvoslati lehetőségeket biztosítsanak, és hogyan lehetne ezeknek a rendszerét úgy szervezni, hogy jobban ellensúlyozzák az online tartalom-moderálás visszasságait?

A kutatás felépítése

A kutatás tíz fő fejezetre tagolódik, amelyből az első egy bevezetés, amelyet két nagyobb gondolati egység követ: az első egység a véleménynyilvánítás szabadságára és a közvetítő szolgáltatók felelősségi kérdéseire összpontosít; a második egység pedig az első egységben ismertetett szabályozási környezetben létrejött Oversight Board és ACE működési sajátosságaira, ezek jogorvoslati szerepének értékelésére összpontosít. A kutatás záró fejezete összefoglalja a releváns kutatási eredményeket, és megkísérli megválaszolni a dolgozat elején feltett kutatási kérdéseket, és néhány ajánlást fogalmaz meg a közösségi média platformokkal kapcsolatos alternatív vitarendezési mechanizmus által képezett rendszer lehetséges jövőbeli fejlesztésére vonatkozóan, oly módon, hogy azok együttesen kedvezőbb helyzetbe hozzák a felhasználókat a platformokkal szemben.

Kutatási módszerek

A disszertáció interdiszciplináris kutatáson alapul, és kritikus szemmel vizsgálja, hogy a jogi, intézményi és normatív fejlemények hogyan tudják védelmezni vagy hogyan veszélyeztetik a véleménynyilvánítás szabadságát, és eközben miként lehet hatékony jogorvoslatot biztosítani a közösségi média szolgáltatók által történt korlátozások esetén.

A kutatási kérdések megválaszolása és a kutatási irányok feltárása érdekében a disszertáció történeti-leíró és analitikus módszertant alkalmaz, amelyet kiegészít egy interjú is, amelyet a szerző az ACE vezérigazgatójával (Thomas Hughes) folytatott le zoom segítségével, mint kvalitatív kutatási módszer. A kutatás azt is vizsgálja, hogy jogilag miként ítéltető meg az Oversight Board, ha az az uniós szabályoknak lenne alávetve és az EU jogszabályaiból, valamint az EUB és az EJEB ítélkezési gyakorlatából egyértelműen kitűnő normatív elvárásoknak kellene megfelelnie. A kutatás ténybeli és működési alapjainak megteremtése érdekében két nagyobb adathalmazt kellett összegyűjteni, illetve elemezni, így

- 1) az Oversight Board döntéseinek eredményeire, típusaira és egyéb releváns adataira vonatkozó információkat: a már közzétett döntésekből, átláthatósági jelentésekből (negyedéves, féléves és éves) származó információkat, és amennyiben az információk nem álltak rendelkezésre, a Facebook Transparency Center, valamint az Oversight Board kiadványaiban és hírszobájában elérhető információkat is figyelembe véve. Az összes releváns adat összegyűjtését követően, a szükséges statisztikai elemzések birtokában készített táblázatok, grafikonok és ábrák elkészítése mellett kerültek rendszerezésre ezen adatok úgy, hogy azok szemléletesen és érthetően támasszák alá a kutatási eredményeket; továbbá
- 2) a Facebook, az Oversight Board és az ACE technikai és működési működésével kapcsolatos információkat, így
 - a. a Facebook felhasználási feltételeit, közösségi normáit és egyéb irányelveit,
 - b. a Oversight Boarddal kapcsolatos irányadó dokumentumokat, LLC Agreement és Trust Agreement által előírt feltételeket,
 - c. az ACE eljárási szabályzatában és első átláthatósági jelentésében közölt információkat, adatokat,
 - d. a vonatkozó szervezetek online videóit és tájékoztató anyagait,
 - e. személyes tapasztalatokat, a közösségi média platformok, különösen a Facebook használatára vonatkozóan, és

- f. egy, az ACE vezérigazgatójával (Thomas Hughes) készített online interjú során elhangzott kiegészítő információkat, adatokat az ACE működésére vonatkozóan.

A disszertáció konklúziói

1. A közösségi média platformok vitarendezési szerepének kialakulásában szerepet játszó főbb tényezők

Három különböző okcsoport járul hozzá ahhoz, hogy az online közösségi média platformok túlzottan moderálják a tartalmakat, gyakran indokolatlanul korlátozva a felhasználók véleménynyilvánítási szabadságát, és amelyek együttesen arra készítetik a közösségi média platformokat, hogy a véleménynyilvánítási szabadság rovására a felelősség elkerülése érdekében óvatosságra törekedjenek. Ezen okcsoportok nevezetesen (a) a homályosan és túl tágan megfogalmazott jogszabályok, amelyek nem biztosítják a megfelelő kiszámíthatóságot, (b) a közösségi média platformok rendelkezésére álló technikai eszközök és hatalom gyakorlati vonatkozásai, valamint (c) a közösségi média szolgáltatók gazdasági érdekei és szerződéses szabadsága, amelyek nagymértékben érintetlenek maradnak a szabályozási kísérletek ellenére is.

- (a) A túlzottan homályosan megfogalmazott jogszabályok, amelyeknek bizonyos fogalmait a különböző bírósági fórumok egyre tágabban értelmezik, s így ezek egyre szélesebb körben lehetővé, illetve elvárttá teszik különböző önkéntes intézkedések alkalmazását és hasonlóképpen, ezen döntések egyre megengedőbbek a felhasználók véleménynyilvánítási szabadságának korlátozását illetően is, elsősorban az általános és a konkrét nyomon követési kötelezettségek közötti bizonytalan megkülönböztetés okán, amely önmagában is aggasztó tendenciát mutat az általános nyomon követés irányába történő elmozdulással, és amely végső soron elrettentő hatással van az online véleménynyilvánítási szabadságra.

A semlegesség és passzivitás feltételével kapcsolatban a DSA azt az álláspontot erősítette meg, hogy a tárhelyszolgáltatóknak csak bizonyos mértékben kell passzívnak maradniuk, és valamelyest aktív szerepet is betölthetnek, feltéve, hogy tevékenységüket az információk pusztán automatikus és technikai feldolgozására korlátozzák, és ez a szerep nem feltétlenül vezet ahhoz, hogy az információkról tudomást szerezzenek vagy azok felett ellenőrzést gyakoroljanak. Ez a megközelítés tovább ösztönzi a moderálást, mivel azok a kiterjedt önkéntes intézkedések, amelyek korábban kizárták volna a

közvetítők felelősség alóli mentesülését, most már eleget tehetnek a passzivitás feltételének.

- (b) A platformok nagyobb hatalommal és jelentősebb technológiai eszköztárral rendelkeznek a gyűlöletbeszéd elleni fellépéshez, mint bármely állami szereplő: a közösségi média platformok technológiai képességei és intézményi hatalma miatt hatékonyabb és reagálóképesebb szereplőkké válnak a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemben. A platformok globális szerepe, technológiai eszközei és képessége, hogy gyorsan alkalmazkodjanak a technológiai fejlődéshez, egyedülállóan alkalmassá teszik őket a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemre, mivel ők állnak a legközelebb a felhasználók véleménynyilvánításához, és megakadályozhatják a hasonló tartalmak által okozott további veszélyek konkretizálását. Az ilyen technológiai eszközök azonban bizonyos kockázatokat és rengeteg bizonytalanságot is magukon hordoznak: a rendszerek nem csak az illegális tartalmakra irányulnak, hanem a nemkívánatos tartalmakra is, amelyek negatívan hatnak a felhasználók biztonság-érzetére, és ezáltal csökkenthetik a felhasználói aktivitást és a platformok hirdetési bevételeit.
- (c) Bár a közösségi média platformok kétségtelenül teret biztosítanak a nyilvános vitáknak, ami kétségtelenül nagyobb felelősséget jelent az alapvető jogok tiszteletben tartása terén, a platform és a felhasználó közötti kapcsolat lényeges feltételei továbbra is a közösségi média platformok felhasználási feltételeiben rejlenek, amelyek a szerződéses szabadság keretein belül, egyoldalúan vagy túlnyomórészt a platformok által meghatározottak. Az online véleménynyilvánítás ekként történő szerződéses szabályozása, valamint a tartalom moderálását övező eljárási biztosítékok hiánya veszélyezteti a véleménynyilvánítás szabadságát.

2. Az Oversight Board mint jogorvoslati mechanizmus

A disszertáció arra a következtetésre jutott, hogy az Oversight Board sem hatékony jogorvoslatot nem nyújt, sem pedig az általános jogorvoslati mechanizmus rendszerének egyik valódi elemének sem tekinthető, mivel

- a) a Meta szerződéses feltételei nem tekinthetők úgy, mint amelyek korlátozzák a Meta és/vagy az Oversight Board mérlegelési jogkörét;
- b) az Oversight Board első ránézésre sok tekintetben hasonlít ugyan a bíróságokra, választottbíróságokra és nemzetközi emberi jogi fórumokra is, sőt, némi hasonlóságot

mutat a DSA 21. cikke szerinti ODS-szervekhez is, azonban összességében nem felel meg azoknak az alapvető követelményeknek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy jogorvoslati mechanizmusnak lehessen tekinteni:

- a. az Oversight Board a felhasználók számára hozzáférhetetlen, nincs reális esély arra, hogy a felhasználók kezdeményezései okán ténylegesen eljárás is induljon;
- b. a felhasználók végig hátrányos helyzetben vannak az eljárás során, mivel az Oversight Board eljárásai nagyobb befolyást biztosítanak a Facebooknak, így a fegyverek egyenlősége nem biztosított;
- c. az Oversight Board pénzügyi és intézményi függőségének, a Meta részvételének az Oversight Board tagjainak kinevezésében és visszahívásában, valamint a Meta döntések alapját képező anyagi és eljárási szabályok megalkotása és módosítása során történő közreműködése okán nem tekinthető függetlennek a Metától;
- d. a felhasználók részvétele egyetlen szinten sem biztosított: a felhasználók, sem a szabályok (azaz a szerződési feltételek) kidolgozásában, sem az Oversight Board eljárási vonatkozásaiban nem vehetnek részt érdemben, ami az Oversight Boardot összességében „nem demokratikusnak” teszi;
- e. az Oversight Board nem rendelkezik hatékony és átlátható kommunikációval, és a tartalom-moderálási szabályok, különösen a belső szabályok és iránymutatások hozzáférhetősége és kiszámíthatósága tekintetében is túlzottan elnéző a Facebookkal szemben; és
- f. bár az Oversight Board döntései elvileg kötelező erejűek, a testület inkább ajánlásokkal foglalkozik: több ajánlás kerül közzétételre, mint döntés, sőt, egyes kötelező erejű döntés is inkább ajánlasként értékelhető lényegét tekintve, hiszen az érintett szerződéses feltétel emberi jogi értékelésére fókuszálnak inkább, és nem a vitás felek közötti tényállásra nézve biztosítanak egyedi jogorvoslatot.

3. Milyen hasonlóságokat mutat az Oversight Board és az ACE?

A kiválasztott ODS-szerv, az ACE finanszírozási forrása révén kapcsolódik a Meta-hoz, hasonlóan az Oversight Board-hoz, ami már önmagában is relevánssá teszi az összehasonlítást. Meglepő módon a kutatás megállapította, hogy a Meta által az ACE-nek nyújtott közvetett finanszírozás nem éri el azt a küszöböt, amely függetlenség hiánya miatt a tanúsítás elutasítását eredményezné. Az ACE mint ODS-szerv előrelépést jelent az Oversight Board esetében

azonosított hiányosságok tekintetében, nevezetesen az elérhetőség terén, mivel az ACE az első tizennégy hónapban tízszer több felülvizsgálati kérelmet kezelt, mint az Oversight Board öt év alatt. Az ACE azonban továbbra is küzd két, az Oversight Board esetében is a figyelem középpontjában álló, legvitatottabb problémával, nevezetesen az elszámoltathatóság és az átláthatóság hiányával.

4. A felhasználók számára hatékonyabb jogorvoslatot biztosító rendszer létrehozására irányuló javaslatok

A disszertáció három területen fogalmaz meg javaslatokat, lehetséges módosításokat annak érdekében, hogy egy hatékonyabb és eredményesebb, bírósági úton kívüli jogorvoslati rendszer álljon a felhasználók rendelkezésére, amely hozzájárulna ahhoz, hogy a felhasználóknak reális lehetőségük legyen a platformok döntéseinek megtámadására és így a megfelelő jogorvoslatra:

Ad. a) A véleménynyilvánítás szabadságának védelmét szolgáló jogszabályi változások: A jogszabályi rendelkezésekben lehetőség szerint pontosítani kell, illetve meg kell határozni azon homályos fogalmakat, amelyek a platformokat a felhasználók által létrehozott tartalmak túlzott moderálására ösztönzik, és orvosolni kell a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos védelme és a szerződéses dokumentumok által biztosított alacsony védelem közötti ellentmondások feloldását úgy, hogy eleve kevesebb véleménynyilvánítást indokolatlanul korlátozó döntést hozzanak a közösségi média platformokat működtető szolgáltatók.

Ad. b) Az eljárási szabályok módosítása, egy speciális és szakosodott ODS-rendszer létrehozása, átlátható kommunikáció a hatékonyság és a megfelelő tájékoztatás érdekében: Először is, az ellentmondásos ügyek kezelésére jogosult szervezeteknek gondoskodniuk kell arról, hogy eljárási szabályzataik összhangban legyenek a hatékony jogorvoslat követelményeivel. Másodsor, a szakosodott ODS-szervek és más platformokra összpontosító mechanizmusok együttműködési hálózatának létrehozása jobban elősegítheti a felhasználók igényeinek kielégítését a megfelelő jogorvoslat tekintetében. Harmadszor, a különböző jogorvoslati mechanizmusokkal kapcsolatos félrevezető reklámok és a hiányos tájékoztatás elkerülése elősegítheti a fellebbezések megfelelő irányba történő irányítását, biztosíthatja a platformok gazdasági érdekeitől mentes, az emberi jogokat figyelembe vevő, időszerű és megfelelő jogorvoslatot a véleménynyilvánítás szabadságának megsértése esetén, valamint elkerülhetővé teszi a felesleges lemaradásokat és a tömeges elutasításokat.

Ad. c) Az Oversight Boardhoz hasonló szervezetek jövőbeli szerepe: Mára egyértelművé vált, hogy az Oversight Board egyedi ügyekben történő vitarendezési eljárásokban betöltött szerepe nincs összhangban a médiában elhangzott ígérekkel és nyilvánvaló, hogy az Oversight Board nem az egyedi ügyekben szükséges jogorvoslati fórumként értékelendő, hanem az Oversight Board és egyéb hasonló szervezetek jobban megfelelnek a szerződéses feltételek kapcsán igénybe veendő tanácsadói feladatok ellátására szakosodott szervezetként, amely például közreműködhetne a különböző szerződéses feltételek első ízben történő megfogalmazásában, illetve azok módosításában.

A tézisek irodalomjegyzéke

Balkin, Jack M.: Free Speech in the Algorithmic Society: Big Data, Private Governance, And New School Speech Regulation. UC Davis Law Review, 51/3 (2018) 1149-1210. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3038939>

Balkin, Jack M.: The Fiduciary Model of Privacy. Harvard Law Review, 134/1 (2020) 11-33.

A témakörben készült publikációk jegyzéke

Gyetzván Dorina: Censorship and Freedom of Expression in the Age of Social Media. *ELTE Law Journal*, 12/2 (2025), 27–40. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/35704014>

Gyetzván Dorina – Kovács Andrea: Közösségi média a jogban a nyilvános fórum doktrína és az európai szabályozás tükrében. *Themis*, 21/2 (2025), 6–27. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/35667711>

Gosztonyi Gergely – Gyetzván Dorina – Kovács Andrea: Theory and Practice of Social Media’s Content Moderation by Artificial Intelligence in Light of European Union’s AI Act and Digital Services Act. *European Journal of Law and Political Science*, 4/1 (2025), 33–42. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/35756748>

Gosztonyi Gergely – Gyetzván Dorina: The applicability of neomedievalism, technofeudalism and sovereignty in contemporary internet governance. *Ethical Space: The International Journal of Communication Ethics*, 22/1–2 (2025), 31–46. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/36098444>

Gosztonyi Gergely – Gyetzván Dorina – Kovács Andrea: A mesterséges intelligencia szólásszabadsága és tartalommoderálási gyakorlata a közösségi médiában a DSA és az MI rendelet vonatkozásában. *Iustum Aequum Salutare*, 21/2 (2025), 61–78. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/36393972>

Gosztonyi Gergely – Gyetzván Dorina: Gondolatok a neomedievalizmus, a technofeudalizmus és az internetszuverenitás fogalmainak lehetséges kapcsolódási pontjairól. In: Gosztonyi Gergely – Koltay András – Képes György (szerk.): *A szabadság színeváltozásai. Ünnepi tanulmányok Révész T. Mihály 80. születésnapjára*, (2025), 47–58. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/36468139>

Gyetzván Dorina – Gosztonyi Gergely: Garanciális elemek az online platformok véleménynyilvánítást korlátozó moderálási gyakorlatával szemben a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet (DSA) előtt és után. *Magyar Jog*, 72/4 (2025), 226–236. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/36114588>

Gyetzván Dorina: „A cenzúra rövid története korántsem lenne rövid.” *Jogtörténeti Szemle*, 30/3 (2023), 76–77. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/34058285>

Gyetzván Dorina: A Digital Services Act és a Facebook Oversight Board szerepe a jogorvoslat biztosításában a közösségi média vonatkozásában. *In Medias Res*, 12/2 (2023), 190–208. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/34526055>

Gyetzván Dorina: A cenzúra privatizációja avagy a cenzúra új virágkora? In: Goszttonyi, Gergely (szerk.): *A velünk élő történelmi cenzúra*, (2022), 57–69. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/33127493>

Gyetzván Dorina: Goszttonyi Gergely: Cenzúra Arisztotelésztől a Facebookig: a közösségi média tartalomszabályozási gyakorlatának komplexitása. *In Medias Res*, 11/2 (2022), 184–187. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/33551212>

Gyetzván Dorina: Az általános nyomon követési kötelezettség mint a közvetítő szolgáltatók felelőségének jövője? *Jogi Tanulmányok*, (2021), 299–315. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/32162771>

Gyetzván Dorina: Recenzió Zodi Zsolt Platformok, robotok és a jog Új szabályozási kihívások az információs társadalomban című könyvéről. *Pro Futuro*, 11/1 (2021), 213-216. <https://m2.mtmt.hu/api/publication/32162775>